

Arrest

nr. 79 786 van 20 april 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 29 februari 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 januari 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 22 maart 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 april 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN, loco advocaat K. HENDRICKX, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 2 december 2010 en heeft zich vluchteling verklaard op 3 december 2010.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 9 februari 2011 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 24 oktober 2011.

1.3. Op 31 januari 2012 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd dezelfde dag aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Iraakse nationaliteit en bent u op 25 april 1984 geboren in Al Makawi, Mosul. U bent een soenniet van Arabische origine. Sinds 2004 had u een winkel in de Halab straat in Mosul waarin u aanvankelijk enkel muziek-cd's verkocht. Vanaf 2005 legde u zich vooral toe op de verkoop van films met een erotische of pornografische inhoud. In 2007 begonnen uw vader en uw broer Ahmed te werken als timmerman op de luchthaven van Mosul. Vanaf dat moment kregen jullie een 15-tal dreig telefoons van verschillende groeperingen omwille van hun werk. Op 6 november 2007 werd Ahmed vermoord door leden van de groepering Dawlat al Iraq al Islamiyah (de Islamitische Staat Irak, DII). Op 10 november 2008 kreeg uw vader een dreig telefoon van dezelfde groepering. Vanaf toen werd hij een keer of tien telefonisch bedreigd. Op 25 januari 2009 vond u een aan hem gerichte dreigbrief. Op 5 februari 2009 werd uw vader vermoord door leden van Dawlat al Iraq al Islamiyah. Op 25 april 2010 kreeg u zelf een dreig telefoon van deze groepering. Ze zeiden dat u een zoon van een verrader was en dat u diende te stoppen met de verkoop van pornofilms. U ging gewoon door met de verkoop van deze films. Op 10 juni 2010 kreeg u een dreigbrief in de winkel. U sloot de winkel en bleef thuis. Op 15 juni 2010 werd uw winkel opgeblazen. U bleef thuis tot 10 september 2010. Op die dag reisde u naar Zakho waar u tot 15 oktober 2010 verbleef. Op die dag reisde u verder naar Turkije waar u ongeveer 25 dagen verbleef alvorens naar België af te reizen. U kwam in België aan op 2 december 2010 en vroeg asiel aan.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u volgende originele documenten voor: uw identiteitskaart en nationaliteitsbewijs, de enveloppe waarin de documenten u werden toegestuurd en twee foto's van uw winkel en de naastgelegen winkel. Tevens legt u kopies voor van de identiteitskaarten van uw echtgenote en uw kinderen, de woonstkaart van uw vader, een voedselrantsoenkaart, een dreigbrief gericht aan uw vader, een aan u gerichte dreigbrief, uw huwelijksakte, uw scheidingsakte, de nationaliteitsbewijzen van uw vader en uw broer en de overlijdensaktes van uw vader en uw broer.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat er in uw hoofde sprake zou zijn van een gegronde vrees voor persoonsgerichte en systematische vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of dat u een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient te worden gesteld dat er twijfels rijzen omtrent de geloofwaardigheid van het door u 1 ingeroepen vluchtrelaas.

Er mag daarenboven worden gesteld dat gezien de voorgeschiedenis van uw familie, namelijk de moord op uw broer en vader door dezelfde groepering die u bedreigt, uw reactie op de voorgehouden dreigementen aan uw adres hoogst opmerkelijk mag worden genoemd. Op 25 april 2010 kreeg u immers reeds een eerste dreigement van de groepering die verantwoordelijk was voor de dood van uw vader en broer. Daarna zou u nog een dreigbrief krijgen en op 15 juni 2010 werd uw winkel opgeblazen. Toch blijft u na de dreig telefoon waarbij u werd bevolen te stoppen met de verkoop van pornofilms gewoon op dezelfde plaats wonen en werken. U gaat gewoon door met de verkoop van de pornofilms. Na de dreigbrief waarin wordt geëist dat u het land verliet en waarin expliciet wordt vermeld dat u en uw familie vermoord zouden worden indien u niet gehoorzaamde, blijven u en uw familie op dezelfde plaats wonen. Pas na de ontploffing van de winkel verhuizen jullie naar een andere wijk die echter vlakbij gelegen is. U zou hier nog verblijven tot 10 september 2010. Geconfronteerd met deze opmerkelijke reacties op de dreigementen verwijst u aanvankelijk steeds naar de gebeurtenissen van 2007 en 2009. Uiteindelijk stelt u wel dat u na de dood van uw vader steun zou hebben gekregen van uw neven. U zegt dat ze van plan waren om geld te betalen indien de groepering om geld zou vragen. De groepering die u zou vrezen heeft na de moord op uw vader u echter nooit om geld gevraagd. Ze dreigden er uiteindelijk mee om uw winkel op te blazen, uw huis op te blazen, uw familieleden te vermoorden en uzelf publiekelijk terecht te stellen (CGVS, p. 5- 8, 13-17). Dat u dit soort dreigementen door een groepering die eerder al uw vader en uw broer zou hebben vermoord niet onmiddellijk serieus neemt doet grote twijfels rijzen over de waarachtigheid van uw asielerlaas.

Bovendien moet worden opgemerkt dat uw verklaringen over de veiligheidssituatie in Mosul en over de situatie voor winkeliers in het bijzonder incoherent zijn. Om uw reacties op de dreigementen te verklaren stelt u aanvankelijk dat in Irak politieagenten en soldaten werden vermoord maar niet de mensen die pornofilms verkopen. U verklaart eveneens dat mensen die zich niet hielden aan de voorschriften van de extremistische islamitische groeperingen pas vanaf 2009 vermoord werden. Voor die tijd zouden die problemen niet zijn voorgekomen (CGVS, p. 16, 17). Later tijdens het gehoor verklaart u echter dat er reeds vanaf 2006 aanslagen werden gepleegd op onder meer cd-winkels en alcoholverkopers. De ergste periode zou zich hebben afgespeeld in 2006 en 2007 waarbij zelfs gewone mensen op straat werden vermoord. De groepering die u zou vrezen, DII, was in die periode volgens u ook al actief (CGVS, p. 27, 28). Dergelijke incoherenties in uw verklaringen doen dan ook verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw ingeroepen vluchtmotieven.

De geloofwaardigheid van uw asielrelaas wordt verder ondermijnd door enkele opmerkelijke en afwijkende verklaringen die u in de loop van het gehoor aflegt. Zo verklaart u dat u niet weet of DII een soennitische of een sjiitische groepering zou zijn (CGVS, p. 18). Volgens u zou niemand dat weten en hebben ze niets met soennieten of sjiieten te maken. Het is echter algemeen bekend dat DII een soennitische groepering is. Dat u, die net deze organisatie vreest en wiens familie al sinds 2007 problemen heeft met deze organisatie, dit niet weet, laat weinig ruimte geloof te hechten aan uw beweerde vluchtmotieven.

Verder verklaart u aanvankelijk expliciet dat u enkel op 25 april telefonisch bedreigd werd en dat dit het enige telefonische dreigement was dat u ontving (CGVS, p. 13). Later beweert u echter plots dat u vijf keer door DII werd opgebeld (CGVS, p. 23, 25). Verder verklaarde u oorspronkelijk dat u de dreigbrief op 10 juni 2010 zou hebben ontvangen. Later tijdens het gehoor lijkt u niet meer zeker van uw zaak en verklaart u achtereenvolgens dat u de dreigbrief op 25 april had ontvangen. Onmiddellijk erna beweert u echter dat u de dreigbrief op 15 juni had gekregen om een vraag later te stellen dat u de dreigbrief op 10 juni had gekregen. Later tijdens het gehoor verklaart u vreemd genoeg opnieuw dat u de dreigbrief op 25 april zou hebben ontvangen (CGVS, p. 13, 24, 25). Dergelijke inconsistente verklaringen doen ernstige twijfels rijzen over de geloofwaardigheid van het door u ingeroepen vluchtrelaas. Overigens dient worden aangestipt dat u op de Dienst Vreemdelingenzaken geen enkele melding had gemaakt van een dreigbrief aan uw adres en had u verklaard dat u zelf twintig dreig telefoons had ontvangen van de groepering DII (vragenlijst, p. 2). Hiermee geconfronteerd beweert u dat u wel hebt gezegd dat ook u een dreigbrief had gekregen. Daarnaast zegt u dat die twintig telefoontjes voor uw vader was. U zou er ongeveer vijf hebben gekregen, wat dan weer niet overeenkomt met uw eerdere, expliciete, verklaring dat u slechts één dreig telefoon kreeg. U kan dus geen afdoende verklaring geven. U had bovendien tijdens het begin van het gehoor nog verklaard dat uw verklaring aan u was voorgelezen en dat alle belangrijke elementen er correct in werden vermeld (CGVS, p. 2, 23).

Tot slot dient worden opgemerkt dat de dreigementen aan het adres van uw broer en uw vader en de moord op beiden in de periode 2007-2009, zo hier geloof aan kan worden gehecht, niet kunnen worden beschouwd als voldoende aanwijzingen dat u zelf persoonlijk geviséerd zou worden door de groepering Dawlat al Iraq al Islamiyah (DII). Zoals u zelf verklaart, had u in die periode geen enkel probleem en 2 werden de problemen van uw vader en uw broer veroorzaakt door hun werk (CGVS, p. 21, 22).

Bijgevolg dient te worden geconcludeerd dat u er niet in bent geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken. Bovenstaande elementen laten het CGVS dan ook geen andere keuze dan u de vluchtelingenstatus te weigeren.

Naast de beoordeling van uw asielaanvraag in het licht van de criteria van de Vluchtelingenconventie, dient te worden onderzocht of u een risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet loopt en u op die basis in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit de stad Mosul in de provincie Ninewa in Centraal-Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Ninewa te worden beoordeeld.

De veiligheidssituatie in Centraal-Irak en meer bepaald in de provincie Ninewa wordt continu opgevolgd. Uit grondige en uitgebreide research en op basis van een analyse van de beschikbare en geraadpleegde bronnen en literatuur door CEDOCA blijkt dat de algemene veiligheidssituatie in Irak en meer in het bijzonder ook in de provincie Ninewa merkkelijk verbeterd is. Het aantal veiligheidsincidenten en het aantal burgerslachtoffers in Ninewa is gedaald. Verder wordt duidelijk vastgesteld dat er een verschuiving is van het type geweld dat nog voorkomt. Het geweld dat specifiek gericht wordt tegen bepaalde beroepsgroepen is gestegen terwijl het geweld tegen bepaalde minderheden oa. tegen de Christenen blijft voortduren. Naast de evolutie naar meer doelgericht geweld, wordt vastgesteld dat het terroristisch geweld is afgenomen en meer evolueert naar crimineel geweld. Slechts sporadisch werden nog grootschalige bomaanslagen gepleegd in Ninewa. De belangrijkste aanslagen werden gericht tegen de Iraakse veiligheidsdiensten. Het risico om met geweld geconfronteerd te worden is voor het merendeel van de burgers die in de provincie Ninewa leven, verminderd. Voor bepaalde groepen blijft de situatie wel risicovol oa. voor de leden van de Iraakse veiligheidsdiensten en ook voor religieuze minderheden oa. de Christenen. Ze zijn ofwel het slachtoffer van doelgerichte aanslagen ofwel doelgericht geweld tegen individuen. Het doelgericht geweld tegen individuen wordt vooral gepleegd tegen leiders van bepaalde beroepscategorieën oa. politieke leiders, rechters, leiders van Sahwa, leiders van de veiligheidsdiensten en overheidsambtenaren met een hoog profiel (zie bijgevoegde SRB " De actuele veiligheidssituatie in Centraal-Irak- Ninewa/Kirkuk dd. 5 januari 2012).

De laatste Amerikaanse troepen hebben op 18 december 2011 het Iraaks grondgebied verlaten. Sinds het vertrek van deze Amerikaanse troepen werden oa. in Bagdad enkele zware aanslagen gepleegd. In Ninewa is sinds het vertrek van de Amerikanen echter geen sprake van een uitzonderlijke

opflakking van het geweld. Actueel zijn er dan ook geen redenen om enkel en alleen omwille van de algemene veiligheidssituatie in de provincie Ninewa subsidiaire bescherming toe te kennen.

Hoewel de veiligheidssituatie in Centraal-Irak en meer bepaald in de provincie Ninewa nog steeds problematisch is, is er actueel geen sprake meer van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurige geweld in het aan de gang zijnde conflict in Irak en meer bepaald in de provincie Ninewa dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid in de provincie Ninewa aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie in Ninewa blijkt dat er sporadisch zware aanslagen worden gepleegd doch dit is geen situatie van "open combat". De algemene veiligheidssituatie is reeds geruime tijd merkelijk verbeterd. Het terroristische geweld is afgenomen en meer geëvolueerd naar crimineel geweld. Verder is het geweld doelgericht van aard en viseert het bepaalde beroepsgroepen en minderheden. Er wordt echter actueel geen melding gemaakt van hevige en voortdurende of onderbroken gevechten tussen opstandelingen enerzijds en de overheidstroepen anderzijds. Het geweld in de provincie Ninewa is niet aanhoudend en de impact ervan op het leven van de gewone Iraakse burger is eerder beperkt.

Uit een analyse van het asielbeleid van andere Europese landen (Duitsland, het Verenigd Koninkrijk, Zweden, Denemarken, Nederland) blijkt overigens dat ze actueel geen beschermingsstatus meer toekennen op basis van de algemene veiligheidssituatie in Irak en dat ze de asielaanvragen op individuele basis beoordelen.

U bracht zelf geen elementen aan die een ander licht werpen op bovenvermelde evaluatie van de veiligheidssituatie in de provincie Ninewa, vanwaar u verklaart afkomstig te zijn.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hoger vermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers uit de provincie Ninewa actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van 3 een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit de provincie Ninewa aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. Bovendien voert u zelf geen elementen aan die zouden wijzen op een individueel risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

De documenten die u voorlegt kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen. Ze zijn een aanwijzing voor uw identiteit en herkomst maar doen geen uitspraak over de door u ingeroepen persoonlijke vluchtmotieven. Bovendien dient het voorleggen van documenten gepaard te gaan met geloofwaardige en samenhangende verklaringen. Dat is hier allerminst het geval. Bovendien moet worden vastgesteld dat de dreigbrief die ontving een document betreft dat door om het even wie kan zijn opgesteld en waarvan de authenticiteit niet kan worden geverifieerd. Uit de foto's valt niet op te maken of dat over uw winkel gaat, zoals u verklaart. Met betrekking tot de documenten van uw vader en broer, moet worden opgemerkt dat deze geen uitspraak doen over uw actuele vrees.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. "

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste en enig middel, afgeleid uit de schending van artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, artikel 1A, 2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 (vluchtelingenverdrag), artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet) en de schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur onder andere het materiële motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel en de manifeste appreciatiefout, voert verzoeker aan dat het wel kan zijn dat het CGVS vindt dat hij anders had moeten reageren, maar dat dit een subjectief gegeven is dat niet kan weerhouden worden ter bepaling of verzoeker de waarheid spreekt. Hij vervolgt dat de motivering objectief moet zijn en niet louter mag steunen op vermoedens. Voorts stelt verzoeker dat hij met betrekking tot de dreigementen en de kennis over de groepering 'Dawlat al Iraq al Islamiya' (verder: DII) inderdaad redelijk verward overkomt omdat de situatie uiteraard een zeer verwarde toestand betrof. Verwachten dat verzoeker exacte details kan geven is te hoog gegrepen, meent hij. Verzoeker is voorts de mening toegedaan dat de zogenaamde discrepanties nader hadden uitgeklaard dienen te worden. Hij haalt aan dat hij ter ondersteuning van zijn asielaanvraag een aantal documenten neerlegde die op ontegensprekelijke wijze zijn relaas ondersteunen en die minstens

een begin van bewijs kunnen uitmaken zoals de overlijdensaktes van zijn vader en zijn broer, de dreigbrief en de foto's over zijn winkel. Verzoeker stelt dat het vaststaat dat er in zijn hoofd wel degelijk een reëel risico bestaat indien hij naar Mosul wordt teruggestuurd en concludeert dat de weigeringsmotieven niet fundamenteel en voldoende zijn om hem de hoedanigheid van vluchteling te weigeren.

Wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus, meent verzoeker dat zijn verklaringen voldoende en ernstige aanwijzingen bevatten dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet en dat zijn asielrelaas wel degelijk beantwoordt aan artikel 48/4 §2 c). Naar het oordeel van verzoeker blijkt uit het dossier zelf dat de toestand problematisch is en blijkt uit de aangehaalde rapporten dat actueel geen enkele bron kan uitsluiten dat er in zijn hoofd geen reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat.

Er worden geen nieuwe stukken aan het verzoekschrift toegevoegd.

Per aangetekende post van 3 april 2012 laat verzoeker volgende documenten geworden: een kleurenkopie van een overlijdensakte van zijn broer met vertaling, gedagtekend 19 februari 2008 (lees: 2012 geverifieerd met de tolk ter terechtzitting); een kleurenkopie van een uittreksel uit het register van de burgerlijke stand met vertaling, gedagtekend 20 februari 2012; een kopie van een "bevestigverklaring" van het directoraat van de provincie Ninewa met vertaling; en een fotokopie van een visitekaartje van verzoekers winkel waarvan het origineel ter terechtzitting werd getoond.

2.2. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat (i) vermits hij dit soort dreigementen door een groepering die eerder al zijn vader en broer zou hebben vermoord niet onmiddellijk serieus neemt grote twijfels doet rijzen over de waarachtigheid van zijn relaas, (ii) zijn verklaringen over de veiligheidssituatie in Mosul en over de situatie voor winkeliers in het bijzonder incoherent zijn en verder afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van zijn ingeroepen vluchtmotieven, (iii) hij enkele opmerkelijke en afwijkende verklaringen in de loop van het gehoor aflegt, zoals toegelicht, (iv) hij inconsistente verklaringen aflegt met betrekking tot de dreigbrieven en telefonische dreigementen die ernstige twijfels doen rijzen over de geloofwaardigheid van het door hem ingeroepen vluchtrelaas, (v) de dreigementen aan het adres van zijn broer en zijn vader en de moorden in de periode 2007-2009, zo hier geloof aan kan worden gehecht, niet kunnen worden beschouwd als voldoende aanwijzingen dat hij zelf persoonlijk gevisieerd zou worden door de groepering DII aangezien hij zelf verklaart dat hij in die periode geen enkel probleem had en de problemen van zijn vader en zijn broer veroorzaakt werden door hun werk, (vi) in casu de veiligheidssituatie in Centraal-Irak en meer bepaald in de provincie Ninewa moet worden beoordeeld waarbij de commissaris-generaal tot de conclusie is gekomen dat er voor burgers actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict en (vii) de documenten die hij voorlegt bovenstaande appreciatie niet kunnen wijzigen vermits het voorleggen van documenten gepaard dient te gaan met geloofwaardige en samenhangende verklaringen wat hier allerminst het geval is.

2.3. De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de vreemdelingenwet voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 1.64.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt (RvS 21 maart 2007, nr. 169.217). Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van 31 januari 2012, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking

kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.4. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoeker het niet eens is met een aantal motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat hij in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging onderneemt om deze motieven ook maar enigszins te verklaren of te weerleggen met concrete elementen en pertinente gegevens. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te stellen, waar hij echter in gebreke blijft. Immers, in wezen komt verzoeker niet verder dan het bevestigen van zijn vrees voor vervolging en reëel risico op ernstige schade, het uiten van blote beweringen en het bekritisieren van de bevindingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen doch daarmee worden de bevindingen in de bestreden beslissing niet weerlegt, noch ontkracht.

2.4.1. Zo verzoeker meent dat de beoordeling van zijn relaas door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen subjectief is, benadrukt de Raad dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zijn beslissing neemt op grond van de feitelijke elementen die hem worden aangereikt door de asielzoeker. Uiteraard houdt een dergelijke beslissing een beoordeling in van de waarde van de desgevallend aangebrachte bewijselementen alsook van de verklaringen van de asielzoeker. Deze verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, plausibel en oprecht zijn. Deze verklaringen moeten coherent zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten. (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, september 1979, 196-205). De verzoekende partij dient door een coherent relaas en kennis van voor zijn relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen noch de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet bewijzen dat de door verzoeker aangehaalde feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027). Het is verzoeker die door een coherent relaas, achtergrondkennis van zijn leefwereld en voor zijn relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan dient aannemelijk te maken.

2.4.2. Waar verzoeker bevestigt dat hij inderdaad redelijk verward overkomt en dit wijt aan het feit dat de situatie uiteraard een zeer verwarde toestand betrof en hij voorhoudt dat van hem geen exacte details kan verwacht worden en de zogenaamde discrepanties nader uitgeklaard dienen te worden, wijst de Raad erop dat naast de incoherente verklaringen tussen het relaas bij de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen betreffende kernaspecten van zijn vluchtrelaas, met name het niet vermelden van de dreigbrief en het aantal dreig telefoons die hij zou hebben gehad, de geloofwaardigheid onderuit wordt gehaald omdat hij de ernstige dreigementen door een groepering die eerder zijn vader en broer zou hebben vermoord niet onmiddellijk serieus nam, zijn verklaringen over de veiligheidssituatie in Mosul en over de situatie voor winkeliers in het bijzonder incoherent zijn, en omdat hij niet eens weet of de organisatie die hem bedreigt soennitisch of sjiiitisch is, correcte vaststellingen die niet worden weerlegd. In tegenstelling tot wat verzoeker lijkt te beweren werd hij wel degelijk geconfronteerd met de vastgestelde incoherente verklaringen omtrent de dreigbrief en de telefonische bedreigingen, zoals blijkt uit pagina 2 vierde alinea van de bestreden beslissing en het gehoorverslag (gehoorverslag CGVS, p. 23: *“Over die dreigbrief had u niets verteld op de dvz? Hoe bedoelt u U heeft alleen de dreigbrief van uw vader vermeld, de andere niet? Ik heb gezegd twee dreigbrieven, eentje van mijn vader en de andere voor mij. Het staat er niet op hoor? Het stond duidelijk in de dreigbrief waarschuwing waarschuwing waarschuwing Toen heeft u ook gezegd dat u twintig keer een dreigtelefoon had gekregen? Dat was bij mijn vader niet bij mij. Dus u heeft het niet gezegd of wel gezegd? Ik heb het wel gezegd.”* en p. 24: *“Op de DVZ heeft u verteld dat u naar de winkel ging en dan zag dat ze vernield was? Ik ben wel naar mijn winkel gegaan en belde mijn vriend op om te zeggen laten we naar de winkel gaan Dat klopt allemaal niet helemaal hé?”*, eigen onderlijning). Daarenboven steunt het oordeel dat zijn relaas ongeloofwaardig is niet in het minst op zijn gebrek aan kennis van bepaalde details, maar kan verwacht worden dat indien verzoeker zou zijn bedreigd door een DII, die ook zijn broer en vader zou hebben vermoord, hij wel degelijk op de hoogte zou zijn of deze organisatie soennitisch dan wel sjiiitisch is en kan verwacht worden dat, indien hij winkelier was in Mosul, hij geloofwaardige en correcte verklaringen zou kunnen afleggen over de veiligheidssituatie van winkeliers in zijn stad van herkomst.

2.4.3. De loutere stelling dat verzoeker ter ondersteuning van zijn asielaanvraag een aantal documenten neerlegde die zijn relaas op ontegensprekelijke wijze ondersteunen volstaat evenmin om de uitgebreide motieven dienaangaande te weerleggen. De door verzoeker neergelegde documenten, zijn

identiteitskaart en nationaliteitsbewijs, twee foto's van zijn winkel en de naastgelegen winkel, de identiteitskaarten van zijn echtgenote en kinderen, de woonstkaart van zijn vader, een voedselrantsoenkaart, een dreigbrief gericht aan zijn vader, zijn huwelijksakte, zijn scheidingsakte, en de nationaliteitsbewijzen en de overlijdensakten van zijn vader en broer zijn niet van aard om de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas te herstellen. De aan verzoeker gerichte dreigbrief is een kopie die door om het even wie kan zijn opgesteld en waarvan de authenticiteit niet kan worden geverifieerd, zoals reeds gesteld in de bestreden beslissing.

Wat de nieuwe documenten betreffen, met name een kleurenkopie van een overlijdensakte van zijn broer, een kleurenkopie van een uittreksel uit het register van de burgerlijke stand met vertaling, een fotokopie van een "bevestigverklaring" van het directoraat van de provincie Ninewa met vertaling, en een fotokopie van een visitekaartje van verzoekers winkel waarvan het origineel ter terechtzitting werd getoond, wijst de Raad erop dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat in casu niet het geval is. Documenten hebben immers enkel een ondersteunde werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Daarenboven blijkt uit het antwoorddocument dat ter terechtzitting wordt ingediend door de verwerende partij (antwoorddocument IRQ2012-010w) dat *"alle Irakese documenten (...) op eenvoudige wijze illegaal verkrijgbaar zijn"* zodat mede in acht genomen het voorgaande en de vaststelling dat enkel fotokopieën werden ingediend geen enkele objectieve bewijswaarde kan worden gegeven aan de voorgelegde documenten.

2.5. Wanneer zoals in casu geen geloof kan worden gehecht aan het naar voren gebracht asielrelaas, is er geen reden om dit aan artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève te toetsen. Verzoeker slaagt er dan ook niet in een persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging in de zin van het vluchtelingenverdrag aan te tonen.

2.6. Het is de taak van de verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker beroept zich voor zijn verzoek op subsidiaire bescherming op de elementen die aan de grondslag liggen van zijn asielrelaas. In acht genomen wat vooraf gaat, stelt de Raad vast dat verzoeker niet aantoonde dat hij wordt vervolgd of geviséerd door zijn autoriteiten of derden en dat hij het slachtoffer dreigt te worden van een vervolging die zou resulteren in doodstraf of executie dan wel foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing die in zijn hoofde een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet uitmaakt.

Voorts is de commissaris-generaal op basis van een grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers uit Mosul in de provincie Ninewa in Centraal-Irak actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit de provincie Ninewa aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 c) van de vreemdelingenwet. In de mate verzoeker stelt dat uit het dossier zelf blijkt dat de toestand problematisch is, het Commissariaat-generaal zich diende te vergewissen dat verzoeker geen enkel risico loopt en uit de aangehaalde rapporten blijkt dat actueel geen enkele bron kan uitsluiten dat er in hoofde van verzoeker geen reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat, stelt de Raad vast dat verzoeker niet verder komt dan beweringen en wijst hij erop dat artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst, Irak, dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging. kan derhalve niet worden gevolgd aangezien verzoeker zelf geen concrete elementen aanbrengt die een ander licht werpen op de evaluatie gemaakt door de commissaris-generaal. In het administratief dossier zijn geen andere elementen voorhanden waaruit zou moeten blijken dat verzoeker in aanmerking komt voor de toekenning van subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.7. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

uitvoerig werd gehoord. Tijdens dit interview kreeg hij de mogelijkheid zijn asielmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Arabisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over de voorgehouden landen van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. De schending van het zorgvuldigheidsbeginsel kan derhalve niet worden volgehouden.

Het redelijkheidsbeginsel is enkel dan geschonden, wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat, doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). De schending van het redelijkheidsbeginsel kan niet worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd.

2.8. De bestreden beslissing wordt gedragen door afdoende en pertinente motieven die steun vinden in het administratief dossier. Verzoeker weerlegt de door de commissaris-generaal weerhouden motieven niet en hij voert geen concrete elementen aan die wijzen op het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet noch toont hij aan dat hij bij terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Het middel is ongegrond. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig april tweeduizend en twaalf door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS